

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici
Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran.
Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in po-
slanice) se zaračunijo po pogodbi; pri
kratkih oglasih z drobnimi črkami se
plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema opravništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

„Edinost“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
soboto ob 1 uri popoldne.

Cena z a vse leto s prilogo 7 for., za
pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for.
75 nov. — Edinost brez priloge stane
za celo leto 6 for., za pol leta 3 for.,
za četrt leta 1 for. 50 nov. — Pos-
amezne številke se dobivajo pri opravi-
ništvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu
po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po
6 nov.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč«

FRAN LEVSTIK

Smrtna kosa reže letos našemu narodu hude rane; najboljše može mu brez usmiljenja grabi iz naročja. Za Erjavcem in Dolencem je pokosila tudi Frana Levstika, moža veleuma, gorečega rodoljuba in velezaslužnega pisatelja; 16. t. m. ob 9. uri dopoldne je nehalo biti blago njegovo sree.

Pokojnik je bil porojen dne 28. septembra 1831 v vasi Retje pri Lašicah na dolnjem Kranjskem. Iz ljudske šole v Lašicah je prišel na ljubljansko gimnazijo, kder je obrnul k malu pozornost na se. Uže o četrtošolci je rekel gospod Luka Svetec: »Ta-le fantič nas vse prekosi«. Dopršivši gimnazijo je šel na dunajsko tehniko, a brez gmotne pomoči, oprt le na zaslužek s poučevanjem, ni mogel izhajati in zato je stopil v nemški red v Olomucu. A ni bil dolgo tam, imel je v Ljubljani dobrega prijatelja, ki ga je ovadil zaradi njegovih izdanih pesni in Levstik je bil izključen iz zavoda ter se vrnol leta 1855. v svojo domovino, kder je bil najprej učitelj v obitelji grofa Pace, potem pa pri Miroslavu Vilharju. V letu 1861. je bil tajnik tržaške Čitalnice, potem se je preselil v Ljubljano in tu najprej prevzel tajništvo Slovenske Matice. Z Vilharjem vred je začel predovati politični časnik „Naprej“, ki je pa v žalostnih tačasnih okoliščinah k malu moral prenehati. Naročilo se mu je tudi uredovanje Wolfovega slovensko-nemškega slovarja. A še tu mu nekateri njegovi dobri prijatelji niso dali miru. Če tudi je marljivo delal, kričali so, da ne bo nič i zahtevali, naj se tako ogromno delo naglo izvrši in s tem so ga izpodrinoli. Šel je potem na Dunaj in začel izdajati izvrstni humoristični list „Pavliho“, pa tudi ta list je k malu prenehal.

V letu 1873 je bil imenovan skriptorjem na licealni knjižnici v Ljubljani.

To je kratek popis njegovega trpkega življenja. Važniša njegova slovstvena dela so: Pesmi, izdane v letu 1854; prevod Kraljedvorskega rokopisa; nemška slovnica slovenska jezika, ki je še danes mej vsemi najboljša. Razen tega je mnogo pisal v raznih časnikih; omenjamo le v letu 1858 v „Novicah“ priobčenega spisa „Napake slovenskega pisanja“, ki je vzbudil tolik

vihar, zoper kateri spis se je tako razkačil pokojni Hicinger, a danes je Hicinger pozabljen, Levstikov spis pa je obrodil veliko dobrega sadu. Krepka podpora je bil tudi Janežičevemu „Glasniku“; komu niste znani prekrasni pesni: „Ubežni kralj“ in „Vmetnik“? kdo se more ubraniti zadovoljnemu nasmehu, ako čita pripovedko „Martin Krpan?“ Srečni slovenski otroci, ki berò njegove nežne in mile otroške pesni v „Vrtci“! Te pesni bi se morale zbrati, v posebnej knjigi natisniti i mej slovenske otroke deliti. One so vredne več, nego centi zlatá.

A Levstik ni le velikan zarad tega, ker v znanji našega jezika nema doglavnika, i zarad njegovih epohalnih slovstvenih del; on je tudi osobno z našimi pisatelji mnogo občeval, kazal jim pravo pot ter jih podučeval; iz mnogih proizvodov raznih pisateljev veje Levstikov duh; tudi pisec tega nekrologa, če tudi priletnije od njega, mora z britko ganjenim srcem danes reči: Bog Ti plati za Tvoj poduk!

Britka je zguba tacega moža. Plakajmo na njegovem grobu, a ne izgubimo trdne vere, da tudi našemu narodu zasije solnce lepše bodočnosti.

Pisateljsko društvo je izdalo ta le mrtvaški list:

Narodu slovenskemu naznanjamo prežalostno vest, da je slavni naš pesnik in pisatelj, blagorodni gospod

FRAN LEVSTIK

c. kr. skriptor licejski knjižnici,

prejemši sv. zakramente za umirajoče, po dolgotrajni težki bolezni v 57. letu dōbe svoje, danes ob 9. uri dopoldne izdahnol plemenito dušo svojo.

Pogreb bode v petek, dné 18. nov. t. l., ob 4. uri popoldne s Poljanskega nasipa hišna št. 17 na pokopališče pri sv. Krištofu.

Svete zadušne maše se bodo brale dné 24. t. m. ob polu 8. uri v župni cerkvi pri sv. Petru.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V seji avstrijske delegacije dne 17. t. m. je poročal grof Thun o proračunu zunanjih zadev. Opat Hauswirth z veseljem pozdravlja točko da je mir zagotovljen. Up, da se mir ohrani, opira se na razširjenost zveze srednje evropskih velesil z Italijo in na neprestano jačanje državne brambene moči, za katero so on in njegovi somišljeniki za vsako žrtvo pripravljeni. Tretji faktor za ohranitev miru je papeževa duhovna moč, ki je zopet dal dokaze velicega svojega vpliva. Govornik naglašala papeževе izvrstne lastnosti in velike uspehe, obžaluje pa, da njegovo stanje vendar ni varno in izreka gorko željo vseh katoličanov in prijateljev pravice in miru, da se papežu pridobi mirno, dostojno in varno domovanje, kakor tudi samostojno, neodvisno in nepobitljivo stanje. Taka rešitev ne bi bila koristna le svetovnemu miru, temuč tudi Italiji. Delegat Demel zavrača vmešavanja verskih prажanj v politično razpravo. Papež je dokazal, da papeštvo tudi brez svetovne oblasti more imeti največji vpliv. Italija se je povzdignola do velevlasti z narodnim zjedinenjem in Evropa potrebuje sodelovanja Italije za ohranitev miru. Ni res, da papež nima domovanja; on ima domovanje, ako se le pridruži tirjavam devetnajstega veka, in upati je, da papež to tudi še stori (??).

Potem se je brez daljše razprave in brez promembe sprejel proračun zunanjih zadev, vojne mornarice, finančnega ministrstva, najvišjega računskega dvora in carine. Na koncu je načelnik prosil za dovoljenje, da cesarici h godu v imenu delegacije čestita.

V proračunskem odseku avstrijske delegacije je 15. t. m. državni vojni minister razlagal o preskrbovanju in razmerah vojske v letih 1881 do 1886 in na to je baron Sterneck dajal pojasnila o rabi kredita, dovoljenega z 52 milijoni, kolikor se tiče vojne mornarice. Cerkaški je poročal o izvenrednem proračunu za vojsko in potem se je splošno poročilo sprejelo. Nazadnje je vojni minister v tri ure trajajočem govoru poročal o Mannlicherjevih puškah in seja se je sklenola.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je 16. t. m. sprejel brez promembe izvenredni vojni proračun in kredit za puške repetirke. Vojni minister je na izrečene dvombe zagovarjal dobroto repetirk ter naglašal pomanjkljivosti Krnkinih pušk, ki rade odpovedó. Za poskušnje zdaj ni časa in vsaka zamuda bi lahko bila usodopolna; on bi tega ne mogel zagovarjati.

V istrskem deželnem zboru bo v prihodnjem zasedanju prvokrat, od kar zboruje, sedelo pet hrvaških zastopnikov, mogli bodo tedaj staviti interpelacije. To je uže važna pridobitev.

Poljski časniki prav živo priporočajo, naj se v Švici zberó Poljaki, da se zastopniki na Ruskem, Francoskem, v

Italiji, na Angleškem itd. živečih Poljakov porazumé, kako se jim bo vesti, ako vstane vojna mej Nemčijo in Rusijo; za vse primerljaje pa izvolijo zastop in ustanove osrednji urad za diplomatske zadeve.

Dogovor iz Italijo o trgovinskej pogodbi so se zopet pričeli. V sredo so se vrnoli avstrijski pooblaščenici z Dunaja v Rim s tacimi naročili, da bo daljše pogajanje mogoče, pri vsem tem pa bodo težave še jako velike.

Hrvaškega sabora proračunski odsek je izvršil svojo razpravo ter sprejel skoraj vse točke po vladinih predložitih. Ta proračun je bil zadnje sredo saboru predložen. V tej seji je zastopnik grof Kulmer predlagal, naj se izvoli poseben odsek, ki preišče dolovanje vlade in njenih organov pri zadnjih volitvah, ter zahteval nujnost za svoj predlog. Za nujnost sta govorila poslanca dr. Brlić in Pisarić, a večina je predlog zavrgla. Včeraj se je pričela razprava o proračunu.

Vnanje dežele.

Ruski car je 17. t. m. ob 2½ popoldne odpotoval iz Kodanja in včeraj popoldne ob 10½ dospel v Berlin.

Srbski minister Ristić je na včeraj povabil vse v Belgradu bivajoče zastopnike v pogovor o zadevah skupščine.

Iz Belgrada se 17. t. m. poroča, da so bili metropolit Mihael in trije škofi vsled kraljevega ukaza vpokojeni.

Srbski vojni minister pošlje več mladih častnikov na Rusko v višje vojne šole.

Bolgarski knez je zaukazal, da se ima bolgarska vojska prestrojiti po vzoru avstrijske vojske.

Italijanski državni zbor je kralj 16. t. m. odprl s prestolnim govorom. Naglašal je zvezo z Nemčijo in Avstrijo in prijateljske razmere z vsemi vladami, vsled česar se more državni zbor brez skrbi posvetiti izboljšanju notranjih zadev. Navedel je potem vladine predloge in pristavil, da izvenrednih stroškov za vojaštvo ne bo več treba, ako se ohrani mir, kakor upa. Tudi v Afriki se prizadeva kralj in vlada za tak mir, ki je v soglasi z italijanskimi pravicami. Prestolni govor se končuje s temi le besedami: „Le s tem, da ostanemo zvesti načelom in da se na poti svobode vzdržujemo zjediniti, zagotovimo Italiji za vedno sočutje narodov in plačilo sreče“. — Najvažnije vladine predloge so: Nov kazenski zakonik, predručajba zakona za javno varnost, nov občinski red in nov ministerski zakon. Vlada ne bo imela težavnega stanja, ker se je opozicija tako skrčila, da skoraj še imena ni več vredna.

Švicarski zvezni svet je odpovedal trgovinsko pogodbo z Avstrijo, ki zgubi veljavo meseca novembra 1888. Pripravljen pa je sklenoti novo pogodbo.

Francoska poslanska zbornica je v seji 17. t. m. skoraj brez ugovora z 527 glasovi proti 3 sklenola, da se ima Wilson izročiti sodišču v preiskavo. Po

seji so imeli ministri posvetovanje ter se potem napotili k načelniku republike Grèvy-ju. Pravosodni minister Mazeau se je opovedal in njegovo mesto začasno prevzel Fallieres. Kriza je pereča.

Spanija si je osvojila otok Perejil na severnem zahodu Coute, da napravi tam preluko. Mej Mavri je vstala zaradi tega velika razburjenost. Španska vlada se na to pripravlja, da si ob ugodnem času osvoji Marokansko ter se zanaša, da jo bo Francoska pri tem podpirala. Zato pa se je doslej Bismarck brez uspeha trudil, da pridobi Španijo za zvezo z srednjevropskimi velevlastmi. Nje bolj ugaja zveza s Francosko in le, ako bi jo ta ovirala v njenih namerah, potem bi se glede Marokanskega obrnola na Nemčijo.

DOPISI.

V Oseku dne 9. novembra 1887. — Draga Edinost; dovoli mi majhen prostorček, da opazovalcu dopisa iz šempaske županije od dne 31. okt. t. l. naočnike natakem, da bode bolj čisto videl, ko bode v tvoj cenjeni list poročal in paragrafe jezdit.

Moj uvod v lastno obrambo na opazovalčevu obrekovanje je pa izrek grškega modrijana, ki se je ves čas svojega življenja z dobrimi postavami ukvarjal in slednjič prišel do spoznanja, da dobre postavice se ne naredijo, iste se najdejo, ker naravno je, da postava, ki enej stranki ugaja, drugej je na kvar, in tako je vse v tej solznej dolini, za eno in isto stvar se ena stranka veseli, druga joka; ali k stvari.

Vi gosp. opazovalec, očitajte meni in tukajšnim gg. starešinam, da smo prišli do takega znanja v postavodajstvu, da zmoremo vsakega pravnikar itd. Ali je to res, ali ni, pokazali ste rešitvi deželnega odbora od dne 4. nov. t. l. št. 5543 in 5544, s katerimi so bili vaši varovanci, katere ste v svoje varstvo kakor večak v postavah vzeli, zavrnjeni, in s tem smo dokazali vam, da Vas v znanji občinskih postav nadkrilujemo. Kar govorite o planinskej cesti, vedite dobro, če je prišel bivši cestnar v kako škodo, da tega ni to po županstvo krivo, ampak Vi, ki ste bili duša prejšnega in ste sklopili tak zapisnik, da je imel le noge brez glave; stvar pa, ki ima le noge in ne glave, ne more imeti obstanka. Ker pa zagovarjate, da bi smeli še zanaprej po planinskej in občinskih cestah flose ulačiti, tako s tem dokazujete, da ste Vi za prošli vek ustvarjeni in ne za ta; županstvena prepoved, da ne smejo več po cestah flosov ulačiti, naslanja se na zdravo pamet in določbe §. 4 dežel. post. od 6. julija št. 7.

Vi tudi očitajte, da bi jaz moral v zmislu §. 53 starešinske sklepe ustavljeni, na to vam ne odgovorim drugače, kakor da bi jih, ko bi imel Vaš značaj in Vašo pamet, pa ker nemam Vaših darov, kaj sem jaz kriv? Vedite pa dobro, da delam

premišljeno, po svojej vesti in svojem razumu v duhu obstoječih postav, in ne gledam na liter, ne na frakele.

Nadalje pravite, da se vam je izrazil nek sedanji starešina, da se dajo §§. sukati, in da tako iste sukate tudi jaz, in v dokaz svoje trditve navajate, da je potok Tribuša že pred letom dni iztopil itd. Videte, tukaj ste se tudi sami v kletko vjeli; če je pred letom dni potok Tribuša izstopil, zakaj niste vsled svoje učenosti, ko ste še veliko veljali, pri županstvu na to delali in potok v strugo zavrnloli? Vam v tolažbo in v svojo opravičbo bodi povedano, da jaz sem storil v tej zadevi svojo dolžnost, in vsa ta zadeva je zdaj pri c. kr. okr. glavarstvu v Gorici in se nadejam brze rešitve, ne da bi §§§ jezdit, kakor iste vi jezdit, pa ne veste, kaj velevajo, ali jih pa po svoje sukate, kar meni podtikate. V Vašo tolažbo vam tudi povem, kar menda sami veste, da kolikor koli ste v svojej velikej učenosti pritožb in ugovorov proti temu županstvu ali starešinstvu na višje mesto skovali, vse vam je spodletelo, slabo znamenje vaše učenosti v postavah.

Dokler pa nedokazete, da jaz od 1. dne junija t. l. proti določbam §. 25. obč. reda županijsko stožico k podu pritiskam, dotle vas tem potom imenujem nič vrednega obrekovalca, kajti §. 25. obč. reda bi vam lahko napravil enake dneve, kakršne ste imeli slednje dni maja t. l. pri vsej znanosti §§§. To sem vam na kratkem povedal, če bo treba, bodem tudi obširneje, ko mi bo čast videti vaš podpis.

Josip Faganel, župan šempaske.

Iz Celovške okolice, 15. novembra.

— (Napravimo posojilnico v Pokrčah!) — Nedavno sem govoril z nekaterimi možmi iz Pokrčah in št. Mihelske fare, in ko sem jim razložil, kako potrebne so posojilnice, rekli so, da bi bili pri volji, pristopiti k takej posojilnici, ko bi se naredila v Pokrčah; da pa nemoj nobenega človeka, ki bi bil dosti študirani, da bi vse to izvršil, naredil potrebna pisma in jih podučil, kako se posojilnice vodi in vlada. Jaz pa mislim, da bi pri ustanovitvi lahko pomagali Celovški rodoljubi; potem bi pa posojilnico voditi pomagali rodoljubni dekan Grabštanjaki gosp. Wieser in gospoda župnika v št. Mihelu in v Pokrčah. Izmed posestnikov bi bili za odbornike sposobni gg. Pajer p. d. Ruple, Blaž Enzi v št. Janži vasi, Kulterer in Orlić. Pa se že še kateri najde, morda g. Drobivnik v Medgorjah, g. Vidović Podkrnosom itd. Po mojih mislih naj bi ta posojilnica skrbel za te le fare: Pokrče, št. Mihel, Timenica, št. Jurij, št. Jakob, Žrelec, Podkrnos, Grabštanj, Medgorje, št. Peter in Tinje. Tako bi imela precej obširen delokrog.

Rodoljubi, verjemite, da bo ta posojilnica narodni stvari veliko koristila, in srečno se lotite dela!

Tudi za č. duhovščino bo veliko bolje, ako bodo kmetje bolj neodvisni, ker ne

nekoliko posluševalcu v čudovanje. Odgovorim mu tedaj:

„Hasan-Ben-Abulfeda-Ibu-Haukal- al Wardi-Jusif-Ibu-Abul-Foslan-Ben-Ishak al Duli. Jezik Angleža more izgovoriti ime, ako od Bengasi do Kahšenah-ov dosega; imenoval Te bodem pa le Hasan, ker prorok Mahomed pravi: „Ne govori deset besedi, ako jedna zadoščuje!“

„Moje uho ne bode čulo, ako me bo deš imenoval Hasan-a, ker vsi me imenujejo Hasan el Kebir, Hasan veliki; vedi da sem Djecar bej, človeški davljeneec!“

„Allah akbar, Bog je velik; poznajo ga vse stvari, ali jaz nisem še nič čul o njem. Kdo te je tako imenoval?“

Vsakteri, ki me pozna, sidi!“

„Koliko ljudi si uže zadavil?“

Pogledal je zadrežno v tla.

„Stepa trepeta in dežela se tresse, ako se prikaže Djecar bej, sidi; ali srce mu je polno milosti, potrpežljivosti in usmiljenja, ker Tvoja roka bode močna kakor cata pantra, hladila kakor steblo trave na polji, učil pobožni Abu-Hanifa, kojega pozna vsak vernik.“

„Tedaj je Tvoje ime makaš (nič) in ga bom rabil le takrat, ko bom prepričan, da si ga zaslužil.“

Dozdevalo se mi je, da je bil Hasan el Kebir pri vsej svojej velikanskej postavi in orožji, le neškodljiv človeški otrok. Tudi puščava ima kakor pivovarna ali salons svoje rovaše.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Mej Davljenci.

(Carl May-eve prigodbe v Sahari)

(Dalje.)

„Dozdeva se mi! Deželno glavarstvo vam ni moglo pomagati z vsemi svojimi ponudbami in bili ste sami sebi pripuščen, pa prišel je dobri Anglež in stvar vzel na se.“

„Tako je!“

„Kaka pravila je našel?“

„Ukazal je tirjano blago oddati, sam jim je pa skrivaj sledil.“

„Drzno početje! S kako družbo je odpotoval?“

„Z jednim vodnikom in jednim arabskim slugo.“

„Po katerem potu.“

„Zdaj je bilo namenjeno blago na oazo Lotr.“

„Kako blago so tirjali?“

„Našite burnuže in peče, dolge puške, nože, pokrivala, široko vrezane čevlje, kakor jih nosijo Arabci in veliko drugih malovrednih stvari.“

„Aha, vidim! Gum hoče veliko iz Vas izsiliti, pri vsem tem vam sina ne da, Arabec si ne šteje v greh, slepariti neverca. Ali ni zaznamoval Emery blaga!“

„Kako vam je znano!“ vpraša me začudeno.

„Nikdo mi ni povedal. Ravnal je kakor ameriško zahodnji lovec. Kdor mej indijanskimi rodovi v divjem zahodu prebije več let v smrtnih nevarnostih, izbi-

stri si um, ki mu gotovo tudi v Sahari veliko koristi. Kako je znamenje?“

„Prve érke mojega imena Andrej Latreumont tedaj A. L. Uzgali smo v kopita pušk z arabeskimi ovratnikom, buržunom, pečam in ogrinalom pa všili v voglih.“

„Emery spozna po tistem znamenji roparje. Nemate nikakih poročil o njem?“

„Imam jih! Dobil sem pred dvema tednoma pismo in od takrat Vas željno pričakujemo. Pisanje se je največ oziralo na Vas.“

„Da moram iti za njim?“

„Seveda. Tukaj je list, ki mi ga je pisal iz Cindra.“

Papir je ležal na mizi, v znamenje kolikokrat so počivale oči teh ubozih ljudi na njem. Bothvel je malo pisal. Vspeha ni imel še nikakega, prosil je, naj ne obupajo in mene takoj po dohodu pošljejo za njim. Na pismu ni bilo niti dneva niti mesta naznanjenega.

„Kdo je prinesel pismo?“ Popraševal sem.

„Arabec rodu Kubašijev, ki ima po velje čakati na Vas in vam biti vodnik.“

„Kde je?“

„Tukaj pri nas. Zaukažite, da ga pokličem?“

„Prosim, storite!“

Imenovati sem moral na tihem srečnika, ker komaj sem stopil na afrikanška tla, uže mi je bila priljubljenost dana za zanimive zgodbe. Latreumont je poklical Arabca in gospe so pozabile nekolkó časa ihtenje.

Mej bivanjem v Egiptu bil sem tudi v Siut-u, Dakel-u, Kardžeh-u do oaze Se-

lime, kder sem naletel na Kubašije, koje sem spoznal za srčne vojščake in spretne vodnike.

Arabec je vstopil. Arabci so navadno srednje, pa vitke in mršave postavne. Ta je bil pa tako veliko in široko vzrastel, da sem se mu čudil. Brado je imel polno in dolgo in z vsakovrstnim orožjem oborožen, videlo se mu je, da mora biti bojeviti. Seveda je bil pravi vodnik, da si želeti nisem mogel boljšega, ker samo pogled njegov je vstražil sovražnika.

Priklonil se je globoko, z rokama čez prsa prekrizanima, in čul se je globoko doneči glas: „Salem aleikum, mir z vami!“

„Marhaba, dobro nam došel! rečem mu. „Ti si sin hrabrega rodu Kubašijev.“

Ponosno me je pogledal z svojim temnim ocesom.

„Kubašijji so najslavniji otroci velikega Abu-Ceta, sidi (gospod); njihov rod presega nad dvajset Ferkob in najhrabreji je En Nurab, h kojemu jaz pripadam.“

„En Nurab?“ poznam ga, njegov šejk (poglavar) je previdni Fadarala Učlad, na kojega strani sem uže jahal.“

„Bismila, to je dobro, ker smem poslušati Tvoj glas, četudi si gjaur iz uboge dežele Frankistana!“

„Kako je tvoje ime?“ prašam ga.

„Moje ime je težavno jeziku Angleža. Glasi se, Hasan-Ben-Abulfeda-Ibu-Haukal al Wardi-Jusif-Ibu-Abul-Foslan-Ben-Ishak al Duli.“

Moral sem se smijati, ker stal je pred menoj jeden onih Arabcev, koji svojemu priprostemu imenu celo rodoslovje pristavljajo, nekoliko v spoštovanje svojih dedov,

bodo več toliko slušali na Celovške libe-
ralce. Mnogi zdaj Celovečanom pomagajo
na duhovščino zabavljati, ker so temu ali
onemu meščanu kaj dolžni in upajo v po-
trebi še kaj dobiti.

Če bodo pa v potrebi denar pri po-
sojilnici dobivali, nosili bodo glave bolj
po konci in se ne bodo dosti brigali za
Celovčane. Kot verni Slovenci bodo potem
svoje duhovnike spoštovali in se malo
menili za rogovilstvo nemških kmetov. Pa
tudi nemškutarski kmetje postanejo bolj
krotki in bodo Slovence bolj spošto-
vali. Saj ti so največkrat v zadregah,
zato se bodo bali, zameriti se odbornikom
slovenske posojilnice, češ, potem pri njih
ne dobim pomoči. V potrebah sčasoma vsi
k Slovincem nazaj prilezejo. Upamo, da
mногоzaslužni, v hudem ognju skušeni ro-
doljub gosp. Wieser Andrej, dekan Grab-
štanjski, te besede preudari in potem po-
trebno ukrene. Njemu na pomoč naj pri-
hitijo vsi rodoljubi zgoraj naštetih krajev.
Silno velike važnosti bo posojilnica za ta
kraj v narodnem oziru. V tem kraju je
vse polno nemškutarskih gradičev, katerih
gospodarji v kup držijo za nemščino. Slo-
vensčino pa stiskajo in preganjajo, kolikor
le morejo. Slovenski kmetič pa je na-
vadno boren, ima malo sveta, in kateri iz
Slovincem ima kaj več zemljišča, zvalili
so ga za grajščaki in liberalci na svojo
stran. Tako so mali slovenski kmetiči brez
vse pomoči in morajo tisto pesem peti,
katero jim bogatini godejo. Treba je tedaj,
da se zvežejo in napravijo svojo posojil-
nico, katera bo možna dovolj, da vse
brani in vsem pomaga. Nasprotniki bodo
debelo gledali in poreko: „Kateri hujskač
je pa spet to naredil? Nismo mislili, da
so slovenski kmetje že tako prebrisani!
Zdaj se nam nemara še odkrivajo veči ne-
bodo!“ Saj tudi ni treba, odkrivati se jim,
saj nam nič dobrega ne delajo, zatirajo
pa naš jezik in naše pravice, kolikor le
morejo. Slovenski kmetje pa dobe zaupanje
v svojo lastno moč, in navdahnje jih na-
rodni ponos, kateri je zdaj skoro čisto do-
tal potlačen. Brez tega ponosa in samo-
zavesti je skoraj nemogoče, da bi narod
napredoval, ni mogoče nič storiti s prigo-
varjanjem in podučevanjem. Podučiti jih
še tako lepo in temeljito, če pridejo nem-
škemu agitatorju v roke, pozabijo tvoje
besede in bodo njemu več verjeli, ker so
navajeni misliti, da je le to dobro in trdno,
lepo in stanovito, kar od Nemcev pri-
haja. Takih se narodna beseda nič ne
prime. Vse drugače bo, ko jih navdahne
narodni ponos, ta je pa mogoče le na pod-
lagi gospodarske neodvisnosti. Če so
tudi pri posojilnicah nekateri dolžni v
posojilnico, pa se mora pomisliti, da so
dolžni le svojim ljudem. Če je brat bratu
dolžen, to ni nič sramote; če si pa dolžen
tujcu, moraš njegovo pesem peti in svoje
rojake izdajati in jih obirati, tujce pa hvaliti.
Ali ni to sramotna sužnost? Tega
mora biti konec, Slovincem naj se gospo-
darsko postavi na lastne noge; zato pa
snujmo posojilnice!

Krems ob Donavi, 16. novembra 1887.
— („Pobratimstvo“) — Dolgo, res
dolgo časa je užel minolo, odkar si, draga
Edinost, prejela zadnji dopis iz dolgočas-
nega in oddaljenega Kremsa. Temu vzrok
je večidel, ker je odšel naš precejšnji
gospod vodja in predsednik Karol Martel-
lanec od tu v laški Tirol, v Trident. Mar-
sikateri čestiti bralci Edinosti bodo mislili,
da je razpadlo naše društvo, a motijo se
v tem oziru. Sicer je bil našemu društvu
hud udarec odhod vrlega g. Martelancu,
pa kaj vsega ne prebije Slovincem, v čegar
prsih pravo slovensko srce bije za narod
svoj in dom.

Tako tudi tukaj med nami; zopet
zbrani društveniki so si izvolili novega
voditelja gospoda Merčina, ki je gotovo
vredu nastopnik g. Martelancu in svoje
naloge popolnoma kos. Društvo veselo na-
preduje ter se drži svojega vže pri osno-
vitvi sestavljenega programa, namreč: da
se med društveniki udi ljubezen domo-
vine ter medsebojno prijateljstvo ohrani.
Ob enem ima društvo nalogo, da skrbi,
da se med slovenskimi vojniki slovenski
časopisi čitajo, kar se tudi vestno godi.
Gotovo niso slovenske novine nikjer tako,
od prve do zadnje vrste prebrance, kot
tukaj pri nas. In tudi je ni novice, da bi
je vsaka številka pričakuje. Mnogo veselih
večerov smo že skupno doživeli, kder
slovenskega petja in veselih dovtipov go-
tovo ni manjkalo. Ako tudi zatirani od
naših nasprotnikov, vendar smo se večkrat
veselo zabavljali, in trčili na zdravje naših
rojakov in domovine. Ena glavnih stvari
je tudi to, da se vsaj med nekaterimi udi

narodno petje goji, in sicer kar nam naše
moči prepuščajo. Trajalo bode naše druš-
tvo, dokler nas osoda zopet ne loči, kakor
nas je tukaj zedinila, namreč dokler se
zopet vsak na slovenski svoj dom ne po-
vrne. Potem pa naj ostane v časten in
prijeten spomin vsem udom, in tudi go-
tovo se bode vsak z veselimi srcem spo-
minjal svojega vojaškega službovanja v
Kremsu.

Tebi pa, ustanovitelj in prvi voditelj
naš. bode naj ti srčna hvala od tvojih ti
udanih prijateljev. Pošljamo Ti še kratek
pozdrav in skupno kličemo: na svidenje.
Planinar.

Domače vesti.

Nj. Veličanstva cesarica je dospela
včeraj ob 6^{3/4} uri zjutraj na jauti „Greif“
v Miramar. Popoldne ob 4^{1/2} uri odpoto-
vala je z posebnim vlakom v Gödöllö.
† **Č. g. Anton Hrovatin**, župnik pri
sv. Antom novem v Trstu je umrl včeraj
ob 8 uri zjutraj na nagloma. Pokojni
je bil rojen na Opčinah ter je lani v 83.
letu svoje starosti daroval diamantno sveto
mašo, o kojej priliki je mej raznimi
blagodihi podaril tudi družbi sv. Cirila in
Metoda svoto 100 gl. Bil je vedno vzoren
duhovnik, oče sirot in zapuščenihi, in zvest
slovenskej svojej domovini. Uspešno nje-
govo delovanje priznalo so tudi svetovne
in duhovske oblasti ter ga odlikovale z
častnimi naslevi. Ranjki je bil vitez reda
cesarja Fran-Josipa, cesarski svetovnik, kon-
sist. svetovalec, papežev komornik itd. —
Vzornemu, zvestemu sinu naše domovine
bodi domača zemlja lahka!

† **Vitez Fran Schwarz**, c. kr. dvorni
in namestniški svetovnik je umrl v terek
po kratkej bolezni. Služil je 12 let kot
upravni poročevalec pri tukajšnjem c. kr.
namestništvu. Prej je služboval na Tirol-
skem.

Imenovanje. Brzjavni elev g. Avgust
Lapajne je imenovan poštanim asistentom
v Trstu.

Odvetnik g. dr. Tavčar je bil pri ob-
ravnavi v četrtki pred dež. sodiščem v
Ljubljani nekrivim spoznan. Dr. Tavčar
je bil obtožen goljušije in nadejati se je
bilo, da pred pravičnim sodiščem zlobnost
ne prodré. Čestitamo toraj tudi mi vrlomu
narodnjaku, kojemu je dalo pričevalo drž-
javno pravništvo, da je „dobro poznat
kot nesebičen in vseskozi pošten značaj.“

Našega rojaka, g. Antona Bezenška,
imenovano je bolgarski knez Ferdinand z uka-
zom št. 92, dne 21. sept. m. m. profesor je
najvišje kategorije (t. j. prvega reda)
na gornjej realnej gimnaziji „Aleksandra I.“
v Plovdivu. Tako naznanja zadnji list
„Popotnikov“. Kakor znano, mladi g. pro-
fesor je rodom štajersk Slovincem in zna-
menit južnoslovensk pisatelj. Čestitamo mu
iz srca!

Politično društvo „Edinost“ poziva
gg. odbornike in namestnike k
odborovej seji, koja bode jutri ob 9. uri
d. p. v prostorih delavskega podpornega
društva (Ulica Molin piccolo št. 1.) Na
dnevnom redu ste ti-li točki: a) Nadalje-
vanje pogovora o društvenemu listu
„Edinost“ in b) Posvetovanje radi prihod-
njega občnega zbora.

Odbor za Dolenčev spomenik poslal
je uže pred nekaj časom pritožbo na mi-
nisterstvo proti odloki c. kr. namestništva
v Trstu, po katerem se denar za spomenik
javno nabirati ne sme. Kakor hitro se reši
utok, objavil bode novo odloko odbor.

**V XXIII. seji občinskega zbora tržaš-
kega** v sredo bilo je navzočih 32 svetovnikov.
Predsedoval je župan g. dr. Bazzoni. Sprejel
se je odstop g. svetovnika Daneu, koji se
namerava iz Trsta izseliti. Zbor se je za-
hvalil izstopivšemu članu na njegovem de-
lovanju. — O prometu državne železnice
Hrpelje-Trst bila je kratka razprava in
konečno je občinski zastop priznal opravi-
čeno zahtevanje ravnateljstva imenovane
železnice, da more tudi po dnevu po jeden
vlak na dan oditi od kolodvora pri Sv.
Andreju do kolodvora južne železnice.
Vlak bode čez novi most moral iti prav
o poludne proti kolodvoru južne železnice
ter se povratiti ob 1 uri pp. Tako bodo
mogle tudi male ladje kakor do sedaj
ob istem času v kanal. — Nadalje se je
razpravljalo o razsvetljavi v novej obrtnej
šoli. Večina mestnih svotovalcev je bila
proti razsvetljavi z plinom in konečno se
je sklenolo, da se odbije predlog mestne
delegacije, po kojemu bi se imela vpeljati
v imenovanej šoli plinova razsvetljava ter
da se ima na novo preiskovati katera raz-
svetljava bi bila boljše. Konečno se je go-
vorilo o ponudbi podvzetnika Aleks. Vi-
gollia za zgradbo tramwaya na par iz Trsta

v Barkovlje. — Zbor je otidal dotično po-
nudbo posebnemu osekcu na pregledovanje.
Javna seja je bila končana ob 8^{1/2} uri
zvečer, potem je bila tajna seja.

Gimnazija v Kranju je pokopana „Sl.
Nar.“ vé povedati, da ostane naredba
Gaučeva gledé te gimnazije velja v n. a.

Österreichisch-ungarische Monarchie
in Wort und Bild. Iz Celovca pišejo, da
pride na našo zemljo v kratkem času g.
dvorni svetovnik Weilen, da se posvetuje
osebno z sotrudniki cesarjevičeve knjige
na Koroškem, Kranjskem, Goriškem in
Gradiški. Seja bode 20. t. m. v Celovcu,
22. v Ljubljani in 23. v Gorici.

Sežanska čitalnica je položila na rako
Frana Levstika venec z napisom: „Sežan-
ska čitalnica — učenjaku velikanu.“

Črnogorski parnik „Sibil“, lastništvo
črnogorskega kneza, je odplul po noči na
petek v Kotor. Bil je 11 dni v našem
pristanišču.

Vojaški nabor. Vsi mladeniči rojeni
v letih 1868, 1867 ali 1866 ter ne pri-
padajo tržaškej občini, vendar pa tukaj
stanujejo, prijaviti se imajo do 30. t. m.
pri statističnem uradu na magistratu. Vsak
mora svoje legitimacije saboj prinesiti.

Mesečni izkaz mestne bolnice za ok-
tober 1887. kaže nastopne številke: Izmed
901 bolnikov je umrlo poprečno 12.28%
31. oktobra je bilo 535 možkih in 366
žensk v bolnici izmed kojih 6 žensk v
porodnici 5 otrok v sirotišču in 116 oseb
(62 možkih in 54 žensk) v ludnici.

Razpisane službe Na obrtnej, nadal-
njevalnej šoli v Piranu je razpisano mesto
učitelja za risanje z 800 gl. letne plače in
200 gl. remuneracije; nadalje ima se na-
domestiti služba učitelja za podučevanje v
fiziki, kemiji, trgovinskem dopisovanju, knji-
govodstvu za obrtnike itd. z letno plačo
800 gl. Prošnje odboru obrtne nadalje-
valne šole v Piranu. — C. kr. finančno
ravnateljstvo razpisuje mesto carinarskega
asistenta v XI. razredu. Prošnje v 4 tednih
c. kr. finančnemu ravnateljstvu.

Tržaške novice.

Samomor. Nadlavec Augustin Schun-
tar 3. kompanije lovskega bataljona št. 20.
ustrelil se je včeraj ob 8 uri zjutraj v
kasarni. Nagiba samomoru ne poznamo.

**Pri glavnem zborovanju društva po-
štarjev in poštarnih opraviteljev** na Kranj-
skem, Primorskem in Dalmatinskem dne
14. novembra t. l. v Ljubljani, katero
zborovanje je gospod Edvard Biringier, c.
kr. poštni in brzjavni višjivodja iz Trsta,
in gospod Alojzij Ratoliska, c. kr. poštni
višjikomisar za Kranjsko, z svojo navzoč-
nostjo postal, bili so zopet izvoljeni dru-
štveni funkcionarji, in sicer predsednikom
gospod Adolf Mulley, c. kr. poštar v Dol.
Logatci, namestnikom predsednika gospod
Anton Muha, c. kr. poštar v Lokvi, in
blagajnikom gospod Ludevit Treo, c. kr.
poštar v Litiji; v osrednji odbor pensij-
skega društva poštarjev na deželi vseh v
državnem zboru zastopanihi dežel Avstrije
tostran Litave, i. s. udom osrednjega od-
bora gospod Adolf Mulley, njega namest-
nikom gospod Ludevit Treo, v deželni
odbor poleg društvenega predsednika udom
gospod Rihard Malli, c. kr. poštar v Beli
peči, in Josip Novak, c. kr. poštar v Kat-
niku. Za kraj prihodnjega glavnega zboro-
vanja določen je Trst. („S. N.“)

Za tabačno tovarno Ljubljansko na
javnej dražbi za 42.000 gol. razpisano
zgradbo novega posloplja dobila je firma
Tönnies, katera je od jednotnih cen za
12% odjenjala.

Posojilnica v Mariboru je imela me-
seca oktobra 1887 dohodkov 41.020 fl.
85 kr., stroškov 31.951 fl. 56 kr., toraj
skupaj prometa 72.972 fl. 41 kr.

Slovenska pesmarica. V kratkem izide
zanimivo osnovana pesmarica, ki bode ob-
segala okoli 200 stranij v mali obliki. V
knjigo so uvrščene slovenske pesni, ki se
najraješ pojó, zbirka najlepših koroških
narodnih (dosedaj še netiskanih) in slovar,
v katerem so one besede pismene sloven-
ščine, ki Koroščem od doma niso znane,
pristo razložene. Slovar je namenjen Ko-
roščem sploh, posebno pa mlademu na-
rastaju, ki ni imel slovenskih šol. Kdor
pozna današnje neugodne razmere na Ko-
roškem, bode vedel, kakéj živéj potrebi
skuša izdajatelj pomagati. Slovenske rodo-
ljube vabi izdajatelj na naročbo, ki stoji
35 kr. (s pošto 40 kr.) in upa, da mu
pridejo pri tem rodoljubnem delu na pomoč.
One, ki bi izvolili prednaročnike nabirati,
odškodeje z brezplačnimi iztiski. Naročbo
sprej ma g. Dragoslav Pečnik v Trstu,
Via della Madonna del Mare št. 15.

Angeljček, otrokom in učiteljem prijatelj.
Izšel je tretji zvezek te jako vredne
knjižice. Priporočamo jo toplotno vsem sta-
rišem, kojim je ležeče na naravnej vzgoji

svojih otrok. Dobiva se v „Katoliški bukvarni
v Ljubljani“. Cena jako lepej knjižici je
samo 12 novč.

Vabilo k LXXVIII. odborovi seji
„Matice Slovenske“ v četrtki 24. nov. 1887.
l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na
Kongresnem trgu št. 7. v Ljubljani. —
Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o
LXXVII. odborovi seji. 2. Naznanila pred-
sedništva. 3. Poročilo gospodarskega od-
seka. 4. Poročilo književnega odseka. 5.
Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti. — V
Ljubljani 12. novembra 1887.

Josip Marn, predsednik.
**Izkaz dohodkov in stroškov za Dol-
narjev spomenik.** Radodarni doneski skupej
f. 203.53^{1/2}. Stroški: Za spominsko ploščo
f. 124.68. Za nagrobni spomenek f. 65.
Za razne druge stroške f. 13.85^{1/2},
f. 203.53^{1/2}.

Trst, 11. novembra 1887.

Vek. Kalister, blagajnik.

RAZNE VESTI.

Trdne narave je neka 82-letna starka
v Karkovu v Rusiji. Ruski listi poročajo
namreč iz Odese, da so pred nekoliko
mesecev pripeljali v bolnico v Karkovem
staro ženo, kojej je preparala krava trebuh
z rogom. Nesebnici so visela čreva do
tal. Prof. Podreza jej je čreva opral ter
jih stavil v red in trebuh zašil. Pred ne-
koliko dnevi je žena popolnoma ozdravljena
zapustila bolnico.

Poslano. *)

„Preč“. gosp. Andreju Mikišu, župniku
v Lanišču,

Vašemu poslanemu, ali drugačije „ko-
lobocija“, lahko bi obširno in „zmatno“
odgovarjal.

Nisem pa vajen po časnkih pisariti,
pravdati se in tožariti, kakor Vi, zatoraj
„acta et facta“ drugam pošljem, da se
prav po „foršrift“ omlatijo. — Znaša so
vam pota, vrata in sobana, kjer se dolgim
jezikom mera jemlje in od istih „premija“
prijemlje. Videla se bodeva toraj tam, kjer
meni ali pa vam jezik zmerijo.

Srčno voščilo k Vašemu imendanu!
Bog!
Laniški kooperator, kojega niste „natukli“.

Veličast. g. Andreju Mikišu, župniku v
Lanišču.

Na koncu vašega „poslanega“ v br.
90. Edinosti zadelo se je vaše topo pero
tudi ob mojo osobo. Evo vam obljublje-
nega odgovora: Samo presv. biskup
ima pravo nastavljati duhovne pastirje,
vi pa dosedaj — kolikor mi je znano —
niste še pravno dosegli te vzvišene časti.
Vašega dopuščanja toraj ni treba.

Čiú so z mano govorili, bi li morda
Presv. se jih usmilil, da jim pošlje potre-
bnega učenika v Brest ali Slum. Navel
sem jim tiste vzroke, ktere ste o tej
potrebi govoreči „pozabili“ navesti v va-
šem „poslanem“, ktere pa lahko poiščete
med dopisi preč. ordinar.

Vi ste me večkrat povabili na Kras,
vedel sem se pod vašim voditeljstvom ve-
dno tako, da ste me celo tja gor želeli,
kakor ste se večkrat izjavili!

Z Vašim „etc“ pa obrišem pero, go-
tovo vam na ljubo!

Škedenj 17. novembra 1887.

Rojak laniškega učitelja
Josip Kompere kapelan.

Iz stanovitnih vzrokov opozivljem
sve v mojem pripislanem v dveh številih
89 in 90 broju.

Ko sem bil privatno toliko dražen,
sem v naglosti napisal tiste vrstice.

Lanišče, dne 17. novembra 1887.

Mikiša

*) Za stvart pod tem naslovom je ured-
ništvo toliko odgovorno, kolikor mu postava
veleva.

Poslano.

Bolnike na kostobolu, rheuma-
tizmu in na živcih opozorujemo posebno
na oglas „Kwizda-ja Fluid proti kosto-
bolu“ na 4. strani današnjega lista. (29)

Prva kranjska mlekarška zadruga v Ljubljani

išče poštenega mlekarja ali kupca, ki bi
prevzel v zalogo maslo, sir in izvrstno
mleko, katero dobiva zadruga od svojih
zadržnikov, zglednih gospodarjev (n. pr.
grajščina Fužine itd.) — Ponudbe sprejema
odbor mlekarške zadruge v Ljubljani (Du-
najska cesta). 2-1

Monsignor Anton Hrovatin,

župnik novega mesta v Trstu,

časni kanonik, konsist. svetnik, vitez reda cesarja Fran-Josipa, cesarski sovetnik, komornik sv. očeta papeža Leona XIII., emerit. kapelan okoličanskega domobranskega bataljona, častni član veteranskega društva v Trstu, član c. kr. gospodarskega društva v Gorici, zlatomašnik itd. itd.

zaspal je v Gospodu včeraj ob 8. uri zjutraj v 84. letu svoje starosti, previden z sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb bode danes, 19. t. m., ob 2 1/2 uri popoldne iz hiše št. 16 ulice delle Poste.

V Trstu, dne 19. novembra 1887.

Za odsutne sorodnike:

ANTON HROVATIN,
nečak, kooperator novega mesta v Trstu.

Namesto vsake posebne objave.

SLOVENSKI
„ŠALJIVI KOLEDAR“
za leto 1888
bogato ilustriran
izšel je v tiskarni Dolenc in se prodaja v Trstu
po 40 nvč. komad.
Razpošilja se pa po pošti in prodaja v Gorici
po 45 nvč.

ZELODČEVA ESENCA
lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani
Ta esenca, ki se imenja to nekem reči gospoda dr. E. viteza Stückla, c. kr. vladinega svetovalca in deželno-sanitnega poročevalca za Kranjsko, je takovna „Tinctura Rhei composita“, katera odpravlja vse želodčne in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo (gilej) navod, ki je vsakej steklenici priložen — Izdelovatelj pošilja jo v najboljših po 12 steklenic po gl. 1.36 po poštnem povzetju. P. št. 30 trpe p. t. n. niki — Te steklenice prodaja po 15 kr. večina lekarn na Kranjskem, Štirskem, Koroskem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. 47-50
V Trstu: Biasoletto, Ponte Rosso; Ed. Leutenberg, Gardin Publico; G. pl. Leutenberg, Piazza S. Giovanni; Foraboschi, lekarna sul Cammello, Corso; Picciola, Piazza Barriera Vecchia; Pozzetto, Palazzo del Lloyd; Praxmarer, Palazzo Municipale; Prendini, Palazzo Modello; Ravasini, Piazza della Stazione; Rovis, Piazza della Legua; Savavalli, za magistrato; Serravalle, Piazza Savana; Suttina, lekarna „Liprandi“, Piazza della Dogana; Udovitch, Via Farneto; Ximich, Via S. Nicolò; Zanetti, Via Nuova.

KLINIKA za spolne in želodčne bolezni, nastope okuženja i oslabenja možke slabosti, polucije, žgečo vodo, močenje postelje, puščanje krvi, zabijte vode, in za vse bolezni m-hurja, droba in živcev. Tudi pismeno po najnovejšem znanstvenem postopanju z neškodljivimi sredstvi. 37-75-104
C. Streetzel, specialni zdravnik Lindan am Bodensee

Ljubljanski Zvon.
Gld. 4.60.
Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

KWIZDA-JA
fluid proti kostobolu
izkušeno izvrstno sredstvo proti kostobolu, reumatizmu i boleznim živcev
Isti je tudi jako dober za okrepčanje po velikem trudu dolgej ho i itd. in tudi v visokej starosti proti oslabenju.
KWIZDA-JA (G) 7 4
fluid proti kostobolu
dobiva se pravi
v Trstu v lekarnah gg: C. Zanetti, P. Prendin, G. B. Foraboschi, Ed. pl. Leutenberg, Jos. pl. Leutenberg, A. Praxmarer, M. Ravasini, I. Serravalle. — Na vsako in ekspo t pri lekarničarjima C. Zanetti, P. Prendini, zatim v lekarnah v Postojni, Sežani, na Reki, v Pulju, Dubrovniku, Rovinju, Spiljetu in Zadru.
Glavno skladišče:
Kreisapothek des Franz Joh. Kwizda,
k. k. österr. u. kö. d. rumänischer Hoflieferant
in **Korneuburg.**
Cena 1 steklenice 1 gld. a. v.
Opomba: Ako se kupuje iz preparat, prosimo v. n. občinstvo, da zahteva vedno **KWIZDA-JA**
fluid proti kostobolu
ter pazi, da je na vsakej steklenici in na vsakemu kartonu gori odtis ena znamenka.

PRI JULIJU GRIMMU
dežnikar, Barriera Vecchia 18
je zelo bogata zaloga dežnikov za gospe in gospode za jako nizke cene. — Dežniki iz bonbaža od 90 novč. naprej. Dežniki iz volne in satina od f. 1.40. naprej. Dežniki židani od f. 2.50. naprej.
Mali dežniki za otroke od 25 novč. naprej. Sprejemajo se vsakovrstni popravki za jako nizke cene. 20-104

zimsko
valjano sukno
iz ovčje volne
sivo, d. ap. in rujavo, najholje vrsti za **gotovo žensko obleko**
15 metrov 3 for. 75 kr.
pošilja proti povzetju
EMIL STORCH, WIEN
Salzthorgasse, 6. 3-5
Pri naročbi zadostuje, ako se povč željena barva (siva, drap, ali rujava). Kar se komu ne dopade, sprejme se brez prigovora nazaj in se denar franko povrati.

Nič več kašlja!
Prsni čaj
napravljen po lekarničarju
G. B. ROVIS
v Trstu, Corso 47
vzdavi vsak kašelj, še tako trdovraten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dobivajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk zdravnikov. Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri; ima dober okus in velja za **5 dni 60 n.**
Omenjena lekarna izdeluje tudi **pole za prestenje Života** in proti **madrona** izoka neke posebne rastline, katerih uspeh e v lik, posebno pri zaprtem trupu, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživa o vsakem času brez obzira na dijeto. **Ena škatlja velja 30 sold.**
Plašter in tnd tinktura proti kurjim ocesom in debelejši koži — cena 3 plaštrov za kurja očesa **20 soldov** — Ena steklenica tinkture **40 soldov.**
Edina zaloga v Trstu v lekarni **ROVIS**, v Gorici v lekarni Cristofolletti in Pontoni, v Ajdovščini v lekarni Gualtiero. 5-10
V tej lekarni govori se tudi slovenski.

Naravno olje
iz jeter od polenovke (Baccala).
najzibornejše kakovosti, kojega z dobrim vspehom zakazujejo najboljši mestni zdravniki. — Iz iste kakovosti napravlja se tudi zeleno ali jodoželezno (ferrato) olje. Zaloga v lekarni **G. B. Rovisa** Corso šte. 47. 5-10

Marijacejske
že'dečne karplice.
izvrstno delujoče zdravilo pri vseh boleznih na želodecu. Neprečeljivo do brote je posebno vpliv njihov pri notčnosti, slabosti želodeca, ako z grla smrdi, napenjanju, kislem pehanju, keliki, želodečnem kataru, gorečiče (frzenci) pri preobilnej produkciji slin, rumenici bluvanju in gajusu glavobolu, preobilnosti jedi in pijač v želodecu, proti glistam, boleznim na vranici in jetrih in tudi proti zlati žili ali himorojdam. Cena steklenici je z nakazom vred samo 35 nov. Glavni zalog ima lekarničar „k angelju varhu“ 53-46
Dr. Brady Kreamler,
Morava
V Trstu jih pa dobite pri lekarničarju I. Seravallu blizo starega sv. Antona

BRNSKO SUKNO
jesejsko in zimsko
sezono
nadvladuje kar se tiče finosti in prepečnosti vsaki slični fabrikat, pošilja proti povzetju skladišče sukna
SIEGEL - IMHOF
Brno (Brünn).
1 kupon sukna za obleke
Mr. 310 iz fine volne f. 4.80
Mr. 310 iz jako fine volne f. 7.75
Mr. 310 iz posebno fine volne f. 10.50
1 kupon sukna za črno obleko
Mr. 325 finega žrege f. 7.75
Mr. 325 jako finega žrege f. 11.00
Mr. 325 finega žrege f. 11.00
Vsaki kupon zadostuje za kompletno musko obleko (Hilse, prajsk in sukno).
Sukno za zimske sukne
Mr. 2 Boy fine f. 4.80
Mr. 2 Boy jako fine f. 6.11
Mr. 2 Palmston fine f. 6.50
Mr. 2 Palmston jako fine f. 7.75
Sukno iz češljane volne, Tuffel, sukna za deževne kabanice za gospe in vsako vrstno sukno in jako nizke ceni
Uzore zastonj in
franko. 20 11

BRNSKO
sukno in volneni izdelki
Kdor se hoče oblačiti po šegi i ceno, naj piše po uzorec na Tuch-Fabrik-Lager
Friedrich Brunner & Brunn.
Op. Jako bogati uzoreci za gg. krojače nefrankirani; kar se komu nedopade, se zamenja. 15-18

Dobiva se v vsih knjižarnah 13. nakladi, ravno izšla medic. svetovalca
Dr. MÜLLER-JA
najnovejšo delo o slabosti, oslabilih živcih, o nastopkih mladostnih pregreškovi itd.
Pošilja se tajno za 60 nv. v pošt. markah
KAROL KREIKENBAUM
9 Braunschweig. 52-40

Rekonvalescentom.
Podpisana ima še nekaj hektolitrov kraškega starega terana 1886 na prodaj po 20, 25, 30 l. d. na debelo in na drobno. Tomaj pri Sežani 11. nov. 1887.
Jos. Avsenik.

J. S. IRK
Androna Gusion št. 2 v Trstu
priporoča veliko zalogo sadja vsake vrste najboljših plemen na drobno in debelo. — Prezame vsako pošiljatev na deželo, katera se izvrši točno in solidno. 100-84

Proti hemoroidam!
Kdor hoče čuvati svoje zdravje, naj rabi prave
MENIŠKE KROGLJICE
(Pillole dei Frati.)
kri čisteče ni proti hemoroidam, koje izdeluje P. Fonda farmacista v Piranu
Prepotrebne za vsakga, kateri trpi na hemoroidah, zabavnju, brezččnosti, glavobolju, tresplon vel ko sedi, one čistijo kri in dober vspeh potrejuje zasebna in zdravniška spričevala, koja so priložena z podukom za porabo vsakej škatljici v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku.
Prodajajo se po 20 nvč. katljici v vsih lekarnah Trst, Reko, kakor tudi Istre, Dalmacije, Gorške in Trenta. 36-54

Ozdravljenje plučnih bolezni
Tuberkuloze, (sušice, jetlike), nahuhe, zaprte sapo), kroničnega bromhljalnega katarata itd po plinovi
EXHALACIJI
(po rektalnej injekciji).
Najneverjetnejši, skoraj nedosegljivi idejal zdravnikov je z ovim postopanjem popolnoma dosežen! Ob osupljivih, nepogrešivih vseh govore najjasnejše sledoča pisma slavnih profesorjev, koja navedemo v kratkem, toda kolikor mogoče z lastnimi besedami, in koja so bila tudi potrjena na zdravniških listih tu- in inozemstva:
Prof. dr. Bergson. Po tridnevnej plinovej exhalaciji po r ktralnej injekciji, izdatno poje manje kašlja in izvzrka, potem popolno prenehanje, — mrdlica, pot in hričavost je posve izginala. — Truplo se redi vsaki teden za 1/2 — 1 K. Ravno tako brzo ozdravljenje tudi pri starej, celo pri miliarnej tuberkulozi. — Bolnik se ozdravi ter more tudi najtežjini posel zopet opravljati. —
Prof. Dr. Carnil. Pri nahuhi se more pol ure po plinovej exhalaciji laglje so stti. — Ako se exhalacija dalje rabi, se nahuha ne povrne več. Zoper sušice in nahuhi je plinova exhalacija izkušeno, izvrstno sredstvo.
Prof. Dr. Dujardin Beaumetz: «Celo pri afoničnem grlu, poškodovanemu po tuberkulozi, so se v 2-3 tednih zacelile otektine dasiravno je bila uža polovica pljuč razdejan h.
Dr. M. Langhlin. vođa bolnice v Filadelfiji je uporabil plinovo exhalacijo pri 30. bolnikih, koji so bili uže v najzadnjem stanju tuberkuloze in vsi so popolnoma ozdraveli. Vsaki dan pa se množe zdravniška poročila o srečnim ozdravljenju, ter je razun navedenih spričval še mnogo drugih od slavnih profesorjev. Tudi v c. k. jav el bolnici na Dunaju se uporabljuje stroj za plinovo exhalacijo. — Imamo mnogo spričeval ozdravelih. C. kr. izdaj. priv. stroj za plinovo exhalacijo (Rectal-Injector) se dobiva z vsemi pripravami za pripravljene pliva in z popisom za uporabo za zdravniške, ter ga more rabiti tudi vsak bolnik sam pri
Dr. KARLU ALTMANN, Wien VII., Mariahilferstasse N. 80/A
ter stane gl. 8.30 z omotom proti gotovem novcu ali provzetju. — Ozdravljenj ni niti težavno, niti ovira vsakdanji posel. —32